

Като ся връщашъ отъ тажъ побѣдъ, Авраамъ минува въ край градъ Селимъ, гдѣ въ него время царувашъ благочестивый Мелхиседекъ, който былъ и священникъ Бога истиннаго. Той излѣзъ на срѣщъ Аврааму и рекъ: „Благословенъ Авраамъ отъ Бога Всевышняго, Който е сотворилъ небо-то и земь-тъ, и благословенъ Всевышній, Който ти прѣдаде въ рѣцѣ врагове-тъ“. При това Мелхиседекъ принесъ въ даръ Аврааму хлѣбъ и вино. Авраамъ почелъ въ Мелхиседека сана священническій, и понеже Духомъ Божиимъ провидѣлъ въ него прообразъ Первосвященника вѣчнаго (сир. Исуса Христа), далъ му десятъ часть отъ всичко, что былъ добытъ въ онакъ побѣдъ.

Содомскыя-тъ царъ такожде излѣзъ на срѣщъ Аврааму и му казалъ: „Дай ми само челоуѣцы-тъ ми, които си освободилъ отъ плѣнъ; а друго-то богатство, което е взето въ Содомъ, нека бѣде твое“. Содомскыя-тъ царъ никакъ не мыслилъ, че Авраамъ ще ся согласи да му възвърне что-годѣ. Но Авраамъ отговорилъ: „Да мя запази Богъ да поискамъ да ся ползувамъ отъ чуждо иманіе. Азъ ти възвръщамъ всичко, освѣнь онова само, что сѣ изъли мои-тъ момцы, и то что ся пада на дѣлъ на мои-тъ союзницы“. Като казалъ това, той възвръщилъ на Содомскыя царъ всичко, что былъ ограбилъ неврѣтеля-тъ въ неговы-тъ владѣнія.

ГЛАВА XI.

АНГЕЛЫ-ТЪ ПОСѢЩАВАТЪ АВРААМА.

Колко и да былъ богатъ Авраамъ, нѣ ималъ къщъ; той живѣлъ въ чадъръ, кого-то прѣносилъ съ себе отъ мѣсто на мѣсто, гдѣ пасли стада-та му. Веднажъ, въ полдень, като сѣдѣлъ при врата-та на чадъра си, видѣлъ прѣдъ себе Три Странници. Той имъ потекълъ на срѣща, поклонилъ имъ ся до земь-тъ и казалъ имъ: „Ако обычате да